

Oceanus on the Dry Land

Enochian Crescent

Churning becomes the seas and oceans
Reverence to a most sovereign frown
And to a swelling pulse
That tears the empires down
Circumstances
Pen the notes for chaos' dances
And weave destruction's gown
Blackguard this art of war
Stranded, but standing proud
Daring to blaspheme so loud
An effigy of pain - this scorn springs from afar

Kätken maan kasvot vesiini
Kuin kuolleenä kävelen
En koskaan hautaan ehdi
Puhun suilla vainajien
Kun henget huutaa
Huulet mustaa vuotaa
Vahvaa verta riivattujen
Vain hukkuneilla on valtaa
Tukehtua voi kuivalla maalla
Ilma loppuu autuaalla
Tavalla henki karkaa, olevaisuudesta pois taivaltaa

Raise your arms up
Mouldy claws towards silent air
A deep green army
Malign entourage with an empty, black stare
Antiphonal response
A bellowing trance
Rousing them from a hideous lair
Wroth, braying and writhing about
I am breeding thunder
The dry land will drown under
My perilous kin - acolytes most devout

Arvet syvät kuin valtameri
Enempää vuotaa voi en
Olen täynnä sieluja
Kuolaan pois veden ja veren
Ja henget huutaa
Mustan lihan tulvaa
Kuoro turvonneiden
Säestää sielunsyönnin humalaa
En kovan maan päällä
Enkä vihatulla jäällä
Ole oceanus - harhainen jumala